

## **Mlčení a kontext (situace) / Odpověď a mlčení**

Za určitých situací představuje mlčení tu nejpřípadnější odpověď; takových situací ovšem není právě mnoho. Velmi často vsutku platí, že ten, kdo mlčí, souhlasí; a obvykle takový souhlas není ničím počestným a tím méně důstojným. Zachovat důstojné mlčení však někdy může přímo křičet (pochopitelně jen pro ty, kdo dovedou slyšet a kdo se sami neohlušují svými nízkostmi). Richard Brinsley Sheridan(1751-1816) napsal ve svém Pizarrovi cosi velmi pravdivého: „Silence is the gratitude of true affection.“ Někdy znamená nesrovnatelně víc než třeba nárek plaček. Umět mlčet, když vás ponižují a urážejí, je nejen velkým uměním (tomu je ostatně vždy možno se tak trochu naučit), ale náleží to k vrcholným projevům velkého ducha. Právě proto je jevem vzácným a také dost nápadným uprostřed nářků a protestů druhých. V určitých situacích však platí, že mlčet je dovoleno pouze pod tou podmínkou, že toto mlčení křičí a řve, tj. nejenom „mluví“.

(Písek, 071020-3.)